

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH020007
NAZWA OBSZARU Kopalnie w Złotym Stoku

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH020007	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Kopalnie w Złotym Stoku

1.4. Data opracowania 2003-03	1.5. Data aktualizacji 2024-03
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja: Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres: Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail: kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2004-04
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2008-01
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2022-08
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 13 czerwca 2022 r. w spr. soo Kopalnie w Złotym Stoku (PLH020007)

Wyjaśnienia:	Powiększenie pow. - 11.2019 r.
--------------	--------------------------------

2. POŁOŻENIE OBSZARU

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

[Powrót](#)

Długość geograficzna
16.8685

Szerokość geograficzna
50.4325

2.2. Powierzchnia [ha]:
175.51

2.3. Obszar morski [%]
0.0

2.4. Długość obszaru [km]:
4.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2   Nazwa regionu

PL51	Dolnośląskie
------	--------------

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

[Powrót](#)

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
6130			0.24		P	B	C	C	C
6510			8.0		G	D			
8210			0.0		G	D			
8220			3.4		G	B	C	B	B
9110			103.0		G	A	C	B	B
9130			12.0		G	B	C	B	B
9190			1.0		G	D			
91E0			2.0		G	D			

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).

- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki					Populacja na obszarze					Ocena obszaru				
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
M	1308	Barbastella barbastellus			c	30	50	i		G	C	B	C	C
M	1308	Barbastella barbastellus			w	5	15	i		G	C	B	C	C
M	1323	Myotis bechsteinii			w	1	10	i		M	D			
M	1321	Myotis emarginatus			w	2	5	i		G	C	B	B	C
M	1324	Myotis myotis			w	10	15	i		G	C	B	C	C
M	1303	Rhinolophus hipposideros			w	10	20	i		G	C	B	B	B

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

3.3. Inne ważne gatunki fauny i flory (opcjonalnie)

Gatunek					Populacja na obszarze				Motywacja					
Grupa	KOD	Nazwa naukowa	S	NP	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Gatunki wymienione w załączniku		Inne kategorie			
					Min	Maks		C R V P	IV	V	A	B	C	D
M	1313	Eptesicus nilssonii						P						X
M	1327	Eptesicus serotinus						P						X
M	1314	Myotis daubentonii						P						X
M	1330	Myotis mystacinus						P						X

M	1322	Myotis nattereri								P							X
M	1312	Nyctalus noctula								P							X
M	1309	Pipistrellus pipistrellus								P							X
M	1326	Plecotus auritus								P							X
A	4008	Triturus vulgaris ampelensis								C							X
M	1332	Vespertilio murinus								P							X

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, Fu = grzyby, I = bezkręgowce, L = porosty, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- KOD: w odniesieniu do ptaków z gatunków wymienionych w załączniku IV i V należy zastosować nazwę naukową oraz kod podany na portalu referencyjnym.
- S: jeśli dane o gatunku mają charakter poufny i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki Według standardowego Wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategoria: kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = występuje.
- Kategorie motywacji: IV, V: gatunki z załączników do dyrektywy siedliskowej, A: dane z Krajowej Czerwonej Listy; B: gatunki endemiczne; C: konwencje międzynarodowe; D: inne powody

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N23	0.76
N16	90.61
N19	8.63
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar Kopalnie w Złotym Stoku obejmuje tereny leśne przy południowej i wschodniej części miasta. Jest fragment dawnego obszaru górniczego związanego z wydobyciem złota i arsenu, którego pozostałościami są liczne wyrobiska i sztolnie. Działalność górniczą na tym terenie zakończono w latach 60-tych. W granicach Obszaru zlokalizowanych jest 7 spośród 13 obiektów tego typu występujących w okolicach Złotego Stoku. Pozostałe obiekty z powodu błędnie poprowadzonych granic zostały włączone do sąsiedniego Obszaru Góry Złote, w tym najważniejsze zimowisko w tym rejonie sztolni Barbara. Obecnie sztolnia Gertruda i sztolnia Czarna są wykorzystywane turystycznie. Pozostałe obiekty nie są w żaden sposób zabezpieczone. Znaczącą część obszaru porastają lasy z dużym udziałem buka.

4.2. Jakość i znaczenie

Kopalnie w Złotym Stoku stanowią ważne zimowisko nietoperzy. Zimuje tu łącznie ok. 130 osobników nietoperzy, z czego sztolnie w Obszarze wykorzystuje połowa z nich. Gatunkami dominującymi są: podkowiec mały, nocek duży, nocek rudy, gacek brunatny i mopek. Do najważniejszych zimowisk należą udostępnione turystycznie dwie największe sztolnie: Gertruda i Czarna. Sztolnie w Złotym Stoku są jednym z największych zimowisk podkowca małego i nocka orzęsionego w Sudetach. Poza okresem zimowym sztolnie wykorzystywane są jako miejsca godowe mopka. Łącznie w Obszarze stwierdzono 11 gatunków nietoperzy. Korzystające z zimowisk w Obszarze podkowce małe, nocki duże, nockiorzęsione i mopki stanowią mniej niż

1% znanej populacji krajowej. Podkowiec mały - ocena ogólna B, w tym: Populacja: 10-20 osobników, co stanowi mniej niż 1% populacji krajowej (Szkudlarek 2004) - ocena C; Zachowanie: ocena B, w tym: stopień zachowania siedliska: - pomimo stałego wzrostu liczby osobników stan zachowania siedlisk nie można ocenić jako doskonały. Większość zimowisk z powodu braku zabezpieczeń przed niekontrolowaną penetracją ludzi lub wykorzystania turystycznego w okresie zimowym została oceniona tylko na stan dobry. W przypadku sztolni Lisiej istnieje również zagrożenie zniszczenia stanowiska w wyniku zawału na odcinku wejściowym. Możliwość odtworzenia nie oceniano. Izolacja: ocena B. Jest to stanowisko na skraju zasięgu populacji. Mopek - ocena ogólna C, w tym: Populacja zimująca: 5-15 osobników i przelotna 30-50 osobników, co stanowi mniej niż 1% populacji krajowej (Gottfried 2012 w opracowaniu) - ocena C; Zachowanie: ocena B, w tym: stopień zachowania siedliska: - dwa główne zimowiska (sztolnia Gertruda i Lisia) zostały ocenione tylko na stan dobry co wynika z wykorzystania turystycznego w okresie zimowym oraz w przypadku sztolni Lisiej zawału na odcinku wejściowym co pogorszyło mikroklimat obiektu. Możliwość odtworzenia nie oceniano. Izolacja: ocena C. Nocek orzęsiony - ocena ogólna C, w tym: Populacja: 2-5 osobników, co stanowi mniej niż 1% populacji krajowej (Furmankiewicz, Postawa 2004) - ocena C; Zachowanie: ocena B, w tym: stopień zachowania siedliska: - regularnie wykorzystywane zimowisko (sztolnia Czarna) oceniono na stan dobry. Stan zachowania siedlisk nie oceniono jako doskonały z powodu możliwości niepokojenia osobników w wyniku wykorzystania turystycznego w okresie zimowym. Możliwość odtworzenia: nie oceniano; Izolacja: ocena B. Jest to stanowisko na skraju zasięgu populacji. Nocek duży - ocena ogólna C, w tym: Populacja: 10-15 osobników, co stanowi mniej niż 0,5% populacji krajowej (Kowalski, Wojtowicz 2004) - ocena C; Zachowanie: ocena B, w tym: stopień zachowania siedliska: - większość zimowisk została oceniona na stan dobry co wynika przede wszystkim z braku zabezpieczeń przed niekontrolowaną penetracją ludzi lub wykorzystania turystycznego w okresie zimowym. W przypadku sztolni Lisiej istnieje również zagrożenie zniszczenia stanowiska w wyniku zawału na odcinku wejściowym co znacząco ograniczy dostępność tego zimowiska dla nocka dużego, możliwość odtworzenia: nie oceniano; Izolacja: ocena C. Nocek Bechsteina-gatunek stwierdzony dwukrotnie i wyłącznie w ziemie (Gottfried i in. 2005). Ze względu na nieregularne stwierdzenia pojedynczych osobników w latach wcześniejszych i brak obserwacji w trakcie ostatnich lat (Kartoteka stanowisk nietoperzy PTPP "pro Natura") gatunek ten nie został uznany za przedmiot ochrony. Siedlisko 8220 ściany skalne i urwiska krzemianowe ze zbiorowiskami z *Androsacion vandellii* Wystąpienia w Obszarze (0,12 ha), mimo nieistotnej w skali kraju powierzchni względnej, są istotne w skali regionu (reprezentatywność B). Na opisywanym obszarze znajduje się 8 płatów (M. Smoczyk, dane niepublikowane) Zwykle są to dobrze wykształcone płaty z udziałem *Polypodium vulgare* lub *Asplenium septentrionale* i licznych gatunków acydofilnych mszaków tj. *Hylacomium splendens*, *Hypnum cupressiforme*, *Oicranum scoparium*. Do siedliska zaliczono także kilka płatów inicjalnych i wyraźnie zubożonych (brak paprotki zwyczajnej lub niewielki udział, nercznica *Oryopteris* sp. i niewielkie pokrycie mszaków na ścianach wychodni skalnych) i to spowodowało głównie obniżenie ogólnego stanu zachowania siedliska w obszarze z doskonałego do dobrego (B). Obecny stan zachowania siedliska, a zwłaszcza niewielka ingerencja człowieka sprawia, iż występujące tutaj płaty siedliska mają istotne znaczenie w zachowaniu krajowych i lokalnych zasobów tego siedliska. Ich zachowaniu sprzyja również lokalizacja w płatach siedlisk 9110, 9130, będących również przedmiotami ochrony. Siedlisko: 9110 Kwaśne buczyny *Luzulo luzuloidis*-Fagetum (podtyp 9110-2 siedliska). Na opisywanym obszarze znajdują się duże dobrze zachowane fragmenty (M. Smoczyk, dane niepublikowane) Siedlisko to zajmuje powierzchnię 103 ha i jest wykształcone typowo jak na acydofilną buczynę górską z ubogim runem pokrywającym niewielką powierzchnię (reprezentatywność A). Stan zachowania jest dobry, miejscami stwierdzono większą ilość martwego leżącego drewna. Obniżona ocena ogólna wynika głównie ze zniekształcenia składu drzewostanu (duży udział świerka w wyniku gospodarki leśnej) w części płatów. Jednak duży potencjał siedliska sprawia, że dla poprawy jego stanu zachowania wystarczy stopniowa przebudowa drzewostanów. Obecny stan zachowania siedliska sprawia, iż występujące tutaj płaty siedliska mają istotne znaczenie w zachowaniu regionalnych zasobów tego siedliska. Siedlisko: 9130 Żyzne buczyny *Oentario enneaphylli*-Fagetum (podtyp 9130-3 siedliska). Na opisywanym obszarze znajdują się duże dobrze zachowane fragmenty (M. Smoczyk, dane niepublikowane) Siedlisko to zajmuje powierzchnię 11,93 ha i jest zachowane z dobrą reprezentatywnością, choć brak jest tu kilku typowych dla żyznych buczyn sudeckich gatunków co zadecydowało o obniżeniu oceny reprezentatywności do B. Stan zachowania jest dobry, choć płaty zajmują mniejsze powierzchnie i są bardziej rozproszone niż kwaśne buczyny. Najlepiej zachowane są większe płaty w południowej części obszaru. Obniżona ocena ogólna wynika głównie ze zniekształcenia składu drzewostanu (zwiększony udział świerka w wyniku gospodarki leśnej) w części płatów. Obecny stan zachowania siedliska i wielkość zajętej powierzchni sprawia, iż wystąpienia w Obszarze są istotne dla zachowania regionalnych i lokalnych zasobów tego siedliska. Siedlisko 6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie. Wystąpienia w Obszarze o powierzchni 8,25 ha

są nieistotne w skali kraju i regionu. Również stan zachowania siedliska jest zły co wynika z nieużytkowania części powierzchni i postępującej tam sukcesji wtórnej i wzrostu udziału gatunków nitrofilnych. Siedlisko nie zostało zdefiniowane jako przedmiot ochrony. Siedlisko 8210 Wapienne ściany skalne ze zbiorowiskami Potentillietalia cau/escentis. Wystąpienia w Obszarze o powierzchni 0,23 ha są nieistotne w skali kraju i regionu. Siedlisko występuje w rozproszeniu na całym obszarze w postaci drobnopowierzchniowych płatów na zacienionych zbiorowiskiem leśnym wychodniach skalnych przy czym niektóre płaty stanowią inicjalną postać siedliska ubogą gatunkowo i z niewielkim udziałem paproci. Siedlisko nie zostało zdefiniowane jako przedmiot ochrony. Siedlisko 9190 Kwaśne dąbrowy. Wystąpienia w Obszarze o niewielkiej powierzchni 0,61 ha są nieistotne w skali kraju i regionu. Tworzy je jeden płat lasu w północnej części obszaru, na urwistym zboczu o ekspozycji południowo-zachodniej. Siedlisko jest dobrze zachowane ze względu na dużą stromość zbocza utrudniającą dostęp. Siedlisko nie zostało zdefiniowane jako przedmiot ochrony. Siedlisko 91EO Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (Salicetum albae, Populetum albae, Alnenion glutinoso-incanae, olsy źródłiskowe). Wystąpienia w Obszarze o powierzchni 2,21 ha są nieistotne w skali kraju i regionu. Silnie zniekształcone łęgi występują w postaci wąskich pasów wzdłuż potoku Trująca (Złoty Potok) na jego terasach zalewowych i nadzalewowych w warunkach silnie zmienionego reżimu hydrologicznego (głównie brak zalewów), na skutek trwającej od kilku wieków antropopresji w dolinie (zmiany koryta potoku, górnictwo złota i arsenu, hałdy arsenowe). Również drzewostan w części płatów charakteryzuje nietypowy dla łęgów skład gatunkowy: często zwiększony udział świerka Picea abies. Ze względu na nieznaczącą reprezentatywność siedlisko nie zostało zdefiniowane jako przedmiot ochrony.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
L	I01		i
L	D02.01		b
L	G01.08		i
M	K03.03		i
M	C03.03		o
L	G01.02		i
M	K04		i
M	L09		b
H	L05		i
H	G01.04		i
L	D01		o
M	F03.02.03		i
M	F03.02		i
H	G05.04		i
M	B02.02		b
H	C01.01.01		i
M	K03.04		i
M	D01.01		i
M	G05.01		i
M	B02.04		b
H	G02		i
M	B02		b
M	G01		i
Oddziaływania pozytywne			

Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	X		i

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednoczesne.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

Burić Z., Furmankiewicz J., Furmankiewicz M., Klodek R., Kokurewicz T., Telatyński S. 2001. Zimowe stanowiska nietoperzy na Ziemi Kłodzkiej. Szczeliniec. 149-168

Furmankiewicz J., Gottfried T., Telatyński S. 2001. Nowe stanowiska zimowania podkowca małego *Rhinolophus hipposideros* w Sudetach. *Chrońmy Przyr. Ojcz.* 5(2): 111-116.

Furmankiewicz J. Postawa T. 2004. Nocek orzęsiony. [W]: Adamski P., Bartel R, Bereszyński A, Kepel A, Witkowski Z. (red.) 2004. Gatunki zwierząt z wyjątkiem ptaków). *Poradnik ochrony siedlisk i gatunków Natura 2000 - podręcznik metodyczny.* Ministerstwo Środowiska, Warszawa. T. 6: 374-380.

Furmankiewicz J., Telatyński S. 2000. Nowe stanowiska nocka orzęsionego *Myotis emarginatus* (Geoffroy, 1806) na Dolnym Śląsku. *Przeł. Przyr.* 11(4): 106-109.

Gottfried I. 2012. Mopek *Barbastella barbastellus* [W]: Makomaska-Juchiewicz M. (red.). *Monitoring gatunków zwierząt. Przewodnik metodyczny. Część II w przygotowaniu.* GIOŚ, Warszawa.

Gottfried T., Dudek L, Szkudlarek R 2005. Chiropterofauna Gór Żłoty - zimowe stanowiska nietoperzy. *Nietoperze VI(1-2):* 43-54.

Jankowski W. (red.) *Inwentaryzacja przyrodnicza województwa dolnośląskiego. Żłoty Stok. T. I. Opracowanie tekstowe. Rośliny, grzyby, zwierzęta oraz zieleń wysoka - parki podworskie, cmentarze i aleje.* Fulica Jankowski Wojciech. Wrocław, s. 67-80.

Msc. Kłiś T. 1988. Nowe stanowiska nietoperzy na Dolnym Śląsku. *Biul. CIC.* 1(3): 3.

Kowalski M., Wójciszewski B. 2004. Nocek duży. [W]: Adamski P., Bartel R, Bereszyński A, Kepel A, Witkowski Z. (red.) 2004. *Gatunki zwierząt z wyjątkiem ptaków). Poradnik ochrony siedlisk i gatunków Natura 2000 - podręcznik metodyczny.* Ministerstwo Środowiska, Warszawa. T. 6: 363-367.

Postawa T., Gałusz W., Wołoszyn B.W. 1994. Wyniki zimowych spisów nietoperzy zebrane z pojedynczych stanowisk z różnych rejonów Polski. W: B.W. Wołoszyn (red.). *Zimowe spisy nietoperzy w Polsce: 1988-1992. Wyniki i ocena skuteczności.* Publ. CIC ISEZ PAN, Kraków. 175-185.

Smoczyk M. 2011. Dane niepublikowane.

Szkudlarek R 2004. Podkowiec mały. [W]: Adamski P., Bartel R, Bereszyński A, Kepel A, Witkowski Z. (red.) 2004. *Gatunki zwierząt z wyjątkiem ptaków). Poradnik ochrony siedlisk i gatunków Natura 2000 - podręcznik metodyczny.* Ministerstwo Środowiska, Warszawa. T. 6: 350-356.

Szkudlarek R., Paszkiewicz R. 2000. Stanowiska nocka orzęsionego *Myotis emarginatus* (Geoffroy, 1806) w polskiej części Sudetów Zachodnich. *Przyr. Sudet. Zach.* 111-114.

3: Szkudlarek R., Paszkiewicz R. 2001. Stanowiska nietoperzy na terenie dawnego województwa wałbrzyskiego - wstępna waloryzacja dla potrzeb ochrony - wnioski o objęcie ochroną prawną. *Arch. Urz. Wojew.*, Wrocław. Msc. Szkudlarek R., Paszkiewicz R., Dudek I. 2001. Występowanie nocka *Bechsteina Myotis bechsteinii* (Kuhl, 1817) na terenie południowo-zachodniej Polski. XV Ogólnopolska Konferencja

Chiropterologiczna, Gdańsk 2001. s. 52. Szkudlarek R., Paszkiewicz R., Gottfried T. 2001. Stanowiska podkowca małego *Rhinolophus hipposideros* (Bechstein, 1800) w południowo-zachodniej Polsce. Nietoperze. 2: 53-62. Szkudlarek R., Paszkiewicz R., Gottfried T., Dudek I. 2002. Sprawozdanie z inwentaryzacji chiropterofauny na terenie gminy Łądek Zdrój. Arch. Urz. Wojew., Wrocław. Msc. Szkudlarek R., Paszkiewicz R., Hebda G., Gottfried T., Cieślak M., Ruszlewicz A. 2002. Atlas rozmieszczenie nietoperzy w południowo-zachodniej Polsce - stanowiska zimowe. (w druku). Nietoperze. 3: Wołoszyn B. W. 1968. Badania nietoperzy Dolnego Śląska. Przegl. Zool. 12(2): 208-220.

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL03	89.8				

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL03	Śnieżnicki Park Krajobrazowy	*	89.8

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu
Adres:	Polska Al. Jana Matejki 6 50-333 Wrocław
Adres e-mail:	sekretariat@rdos.wroclaw.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☒	Tak	Nazwa: Zarządzenie nr 19 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu z dnia 5 sierpnia 2013 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Kopalnie w Złotym Stoku PLH020007 Link: https://edzienniki.duw.pl/legalact/2013/4610/
☐	Nie, ale jest w przygotowaniu	
☐	Nie	

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH020007

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

Tak Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)